

شنبه ۵ آذر ۱۴۰۱
 وطن امروز | شماره ۳۶۳۷

فرهنگ و هنر

شعر

افشین علاء برای بیروزی تیم ملی ایران در جام جهانی سرود

هیزم به این حریق نیفکنند

بعد از دو ماه خون جگر خوردن در عصر سرد جمعه آرم‌ماه لیخنند بر لبان وطن گل کرد با عزم‌تان به عرصه میدانگاه

بسیار طعنه‌ها که ز نامردان دیدید و بغض خویش نهنان کردید شیطان هزار وسوسه کرد اما وجدان هر آنچه گفت همان کردید

در اشتیاق گلشن بیگانه خود را به منتجنیق نیفکندید وقتی وطن در آتش و خون می‌سوخت هیزم در این حریق نیفکندید

جرم شما چه بود: چرا خواندید با هم سرود ملی ایران را؟! یا اینکه روی دوش چرا بردید با خود، درفش خاک دلبران را؟!

از دست نارفتیق نمک‌نشناس خنجر ز پشت گرچه بسی خوردید نوکیسه بود و باخت در این میدان اما در این قمار شما بردید

کاری که در زمین قهر کردید مرهم به جان زخمی میهن شد بدخواه‌تان شکار نگویند یختی در تور پاره پاره دشمن شد

اخبار

صنعتگر برای تیم ملی خواند

غلامرضا صنعتگر، خواننده موسیقی پاپ در تازه‌ترین فعالیت موسیقایی خود قطعه جدیدی را در حمایت از تیم ملی فوتبال کشورمان منتشر کرد. به گزارش «وطن‌امروز»، قطعه

جدید غلامرضا صنعتگر، خواننده موسیقی پاپ در حمایت از تیم ملی فوتبال ایران توسط مرکز موسیقی ماوا پیش روی مخاطبان قرار گرفت در این قطعه امیر ارجمینی شاعر، هادی کولوبند ملودی، حامد جهانبخش تنظیم‌کننده و احمد ناصری پور تهیه‌کننده، گروه اجرایی را تشکیل می‌دهند. طی روزهای گذشته قطعه دیگری به خوانندگی سیدمحمد معتمدی با عنوان «آ پای جان برای ایران» و «لحظه صعود» به خوانندگی احسان جوادعی به مناسبت حضور تیم ملی فوتبال کشورمان در مسابقات جام جهانی فوتبال منتشر شده بود.

تغییر فرمول انتخاب ۱۵ نامزد اولیه اسکار

اسکاری هاوزونی دوباره می‌شوند

نودونیمین تنه خود هم جایز اسکار برخلاف ادوار قبلی، ۱۵ نامزد اولیه خود را با معرفی ۱۵ فیلم از سوی داوران نمی‌شناسند، بلکه شیوه انتخاب بر اساس میزان رای داوران به هر فیلم خواهد بود. به گزارش «وطن‌امروز»، در حالی که به آخر سال ۲۰۲۲ نزدیک می‌شویم، بازار حسد و گمان‌ها درباره امیدداران دریافت جایزه اسکار بین‌المللی در محافل سینمایی داغ شده‌است. در همین حال تغییری هم در نحوه رای دادن اعضای آکادمی برای این بخش ایجاد شده و برای نخستین بار قرار است اعضای که رای می‌دهند ۱۵ فیلم منتخب خود را به ترتیب از یک تا ۱۵ رتبه‌بندی کنند. سال‌های پیش رای‌دهندگان تنها ۱۵ فیلم خود را انتخاب می‌کردند تا فهرست اولیه در برگیرنده آن فیلم‌ها باشد.

در تغییر قابل توجهی که نسبت به گذشته ایجاد شده است، رای‌دهندگان به هر یک از انتخاب‌های خود از ۷ تا ۱۰ امتیاز می‌دهند و به این ترتیب وزن انتخاب‌های خود را تعیین می‌کنند. در حالی که امسال ۹۲ فیلم برای شرکت در این رقابت معرفی شده‌اند، هنوز واجد شرایط بودن همه آنها اعلام نشده است و هنوز روشن نیست اعضای کدام شاخه‌های اسکار باید به این بخش رای بدهند، اما با کمی بیش از ۶۰۰ رای‌دهنده واجد شرایط، گفته شده بیش از هزار عضو آکادمی در این بخش به انتخاب نامزدها می‌پردازند. امسال شیوه رای دادن در این بخش با بخش بهترین فیلم بلند تفاوت دارد. در حالی که برای انتخاب نامزدهای بهترین فیلم از رای‌دهندگان خواسته می‌شود بیشترین فیلم را انتخاب کنند، هنوز واجد شرایط بهترین فیلم بین‌المللی نحوه رای دادن متفاوت است. امسال ۹۲ فیلم شرکت‌کننده در این بخش به ۱۱ گروه که ۴ گروه در برگیرنده ۹ فیلم و بقیه در برگیرنده ۸ فیلم هستند تقسیم شده‌اند و هر عضو رای‌دهنده آکادمی باید همه فیلم‌های گروه خود را حتما ببیند و رای بدهد اما در بخش شرکت‌کننده نیز هر یک را که تمایل داشت تماشا کند و فهرست خود را بر مبنای بهترین‌ها به ترتیب تنظیم کند. با وجود فیلم‌هایی چون «در جبهه غرب خبری نیست» نماینده آلمان، «ترزدیک» نماینده بلژیک و «تصمیم به ترک» نماینده کره جنوبی، می‌توان انتظار داشت این فیلم‌ها احتمالا در صدر فهرست بهترین‌ترین رای‌دهندگان جا بگیرند و از سوی دیگر فیلمی مانند «باردو» نماینده میکزیکی می‌تواند در فهرست برخی رای‌دهندگان در رأس جا بگیرد و از سوی دیگر برخی رای‌دهندگان هم اصلا آن را انتخاب نکنند.

برخی فیلم‌ها هم در این رقابت بیشتر در صف میانه جا دارند؛ مانند «کورساز» از اتریش، «آرژانتین ۱۹۸۵» از آرژانتین و «ای‌او» از لهستان که می‌توانند در فهرست بهترین‌ترین رای‌دهندگان در نیمه بالا جا بگیرند. پیش از این بشری هالیوود، ریپورتر در گزارشی ۵ فیلم از جمله «جنگ جهانی سوم» ساخته هومن سیدی از ایران را به عنوان شانس‌های غیرمنتظره اسکار امسال معرفی کرده بود.

حضرت امیر المومنین (ع)

خوشاودادانت را گرمی بدان، چون آنها یال تو هستند که توسط آنها پرواز می‌کنی و ریشه تو هستند که به آن برمی‌گردد و دست تو هستند که به واسطه او دفاع می‌کنی.

محمدعلی میرزایی / احمدرضا انصاری: یکی از قالب‌های مهم حوزه رسانه و عرصه فیلمسازی، صنعت «انیمیشن» به شمار می‌رود؛ صنعتی که با صراحت می‌توان گفت امروز به یکی از پرطرفدارترین ژانرهای سینما تبدیل شده است. در کشورمان به گواه صاحبان سینک و فن، صنعت انیمیشن‌سازی با همه فراز و نشیب‌هایی که در طول سالیان مختلف داشته است، توانسته به پیشرفت‌های بسیار مهمی دست پیدا کند و علاوه بر بازارهای داخلی به بازارها و جشنواره‌های خارجی نیز راه پیدا کند. انیمیشن ایران پس از انقلاب با بازگشایی دوباره دانشگاه‌ها و شکل‌گیری آسیفا (انجمن بین‌المللی سازندگان و دوستداران فیلم‌های انیمیشن) حرکت خود را قدم به قدم آغاز کرد؛ مراکزی چون وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، سیمای جمهوری اسلامی ایران (مراکز استان‌ها)، مرکز صبا انجمن سینمای جوانان ایران (به شکل نیمه حرفه‌ای)، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی (به صورت حرفه‌ای)، حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی و بخش خصوصی اقدام به جذب نیرو و تولید و ساخت فیلم‌های انیمیشن کردند. بعد از اکران آثاری همچون شاهزاده روم، فیلیشا، رستم و سهراب، پسر دلفینی و... این روزها شاهد نمایش «لوپتو» هستیم؛ انیمیشنی به کارگردانی عباس عسکری و تهیه‌کنندگی محمدحسین صادقی که نخستین محصول سینمایی مرکز انیمیشن سازمان سینمایی سوره است و با تکنیک سه‌بعدی در استودیو «فراسوی ابعاد»، توسط هنرمندان کرمانی تولید شده است. این انیمیشن توانسته جایزه ویژه دبیر در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و پرونه زرین برای بهترین دستاورد فنی و هنری بخش بین‌الملل را به دست آورد و به دهمین جشنواره یونیورسال کینز استانبول نیز راه یابد. داستان «لوپتو» درباره آسایشگاهی است که دکتر سعید کمالی بیمارانی را با متد «اسباب‌بازی‌سازی درمانی» درمان می‌کند، یعنی بیماران را به جای استفاده از قرص و دارو با ساختن اسباب‌بازی درمان می‌کند. این اتفاقات با حضور یک «فرشته» که در دکتر حس امید ایجاد می‌کند پیش می‌رود. بعد از موفقیت اسباب‌بازی‌های لوپتو فردی تازه وارد به عنوان بیمار به خرابکاری در کارگاه می‌پردازد و منجر به پلمب آن می‌شود. علی-پسر آقای کمالی- با کمک فرشته به دنبال راه‌حلی برای این مشکل می‌گردد و در انتها نیز موفق می‌شود. حال «وطن‌امروز» است در میزگردی صمیمانه با حضور عوامل اصلی «لوپتو» محمدحسین صادقی «تهیه‌کننده»، عباس عسکری «کارگردان» و فرشاد امین‌زاده «نویسنده» به بررسی این موضوع پرداخته است.

نه مینی‌مال نه شعاری

فرشاد امین‌زاده به عنوان یکی از نویسندگان این انیمیشن سینمایی، در پاسخ به اینکه زاگی و متفاوت، نو بودن ایده این انیمیشن پویانمایی چقدر منظر سازندگان بوده، گفت: ما سعی کردیم کاری که می‌سازیم، یک کار غیر عادی بدون مخاطب نباشد. حتماً مخاطب برای ما مهم بوده ولی این‌ها نیستند. این دست کارهای مینی‌مال شعاری بسازیم، می‌خواستیم کاری بسازیم که کودک ببیند و یک ساعت لذت ببرد و این برای او یک خطر ه ماندگار شود.

عباس عسکری، کارگردان «لوپتو» در همین باره افزود: از همان اول هم جذابیت و حال خوب برای‌مان خیلی مهم بود. خیلی مهم بود که کودک حداقل در حین تماشای این فیلم حال خوبی را تجربه کند؛ حالا اگر تأثیر عمیق هم در کنارش بود، چه بهتر. از همان سال ۹۴ که گل‌گاز فیلمنامه آغاز شد، محتوای امیدبخش آن مورد توجه ما بود و از قضا اکران هم در شهر یور و مهر افتاد که شرایط جامعه کمی ملتهب شد و این تقارن به نظر خیلی خوب بود، چرا که مردم در چنین روزهایی بیشتر به چنین فیلم‌هایی نیاز دارند.

خلق به جای اقتباس

امین‌زاده در ادامه در پاسخ به این سوال که آیا برای این ایده از دیگر الگوهای پویانمایی هم کمک گرفتند یا خیر، گفت: نه اصلا از همان ابتدا تولید ما منظرمان بود، نه اقتباس و الگوبرداری. به دنبال خلق یک ایده خوب بودیم و خیلی به دنبالش گشتیم. حدود ۵۰ الی ۶۰ ایده داشتیم؛ از کتاب‌ها، بانک فیلمنامه خانه سینما و... در این مسیر کمک گرفتیم. این ایده‌ها بررسی شدند و ایده‌هایی که برجسته‌تر بودند، مشخص شدند. قوی‌ترین ایده همین «لوپتو» بود که آن موقع با نام «من و فرشته» شناخته می‌شد. یک تیم ایده‌پردازی داشتیم و ایده را در این تیم پرورش دادیم. نشستیم و کار کردیم و به این ایده پر و بال دادیم و رسیدیم به سیناپس و فیلمنامه از دل آن درآمد.

عسکری درباره اینکه چرا قاصه این انیمیشن دست روی یکی از اسباب‌بازی‌های سنتی کرمان گذاشت، تأکید کرد: «لوپتو» عروسک دست‌ساز است که کرمان برای بچه‌ها ساخته می‌شود. بیشتر قدیمی‌های کرمان این عروسک را می‌شناسند. شاید این فیلم باعث شود این عروسک هم احیا و در بین نسل جدید هم بیش از پیش مطرح شود.

برای ایجاد اعتماد، دست‌رفته

سیس محمدحسین صادقی، تهیه‌کننده انیمیشن «لوپتو» درباره متفاوت و تازه بودن ایده‌اش این‌طور گفت: در دوره صحت شد، گفت: هر فیلمسازی را بهتر است بگویم هر گروه فیلمسازی، نگاه خودش را به مقوله دارد. ما هم در استودیوی فراسوی ابعاد، از زمان شکل‌گیری ایده، این مفهوم اول خوب‌کن و سرگرم‌کننده برای‌مان مهم بوده است. مقوله جذابیت برای ما خیلی موضوعیت دارد و روی آن تأکید داریم. مجموع این مباحث منجر به خروجی‌ای شد که الان تحت عنوان «لوپتو» روی پرده سینماست.

فرشاد امین‌زاده در همین باره اضافه کرد: من قبلاً هم گفتم که ۹۹ درصد کار باید جذابیت باشد. یک اعتدالی به آثار حوزه کودک بوده که از دست‌رفته؛ اول باید این اعتماد را بازسازی کرد و سپس اگر توانستیم، زورمان رسید و محتوای خوبی بلد بودیم، آنها را هم به اثر اضافه کنیم. احیای آن اعتماد خیلی مهم است. تهیه‌کننده «لوپتو» عنوان کرد: هر مجموعه یک نگاه اصلی دارد و سعی می‌کند آن نگاه اصلی را دنبال کند. به دلیل آنکه کار و فرآیند تولید گروهی است، این نگاه یک مقدار استودیومحور می‌شود. استودیوی قاب آسمان را با «فهرست مقدس» و «پسر دلفینی» می‌شناسند: هنر پویا را با «شاهزاده روم» و «فیلیشا» و «چه ز رنگ» در فراسوی ابعاد هم آثار تلویزیونی قبلا تولید شده و این آثار به علاوه «لوپتو» کارنامه‌اش را تشکیل می‌دهند.

سوسه و سوسه برای اکران؟ هرگز!

صادقی در جواب این سوال که آیا اکران موفق «پسر دلفینی» موجب سوسه‌سوی برای اکران اثرشان در این بوهه شد، اظهار کرد: اگر بخواهم صادقانه پاسخ بدهم، خیر! ما فیلم‌مان از بهمن ۹۸ آماده

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
 روابط عمومی: ۶۶۴۱۷۲۸۲ | تحریریه: ۶۶۴۱۷۲۸۲ | شماره: ۶۶۴۱۷۲۸۲
 پیامک: ۱۰۰۰۲۲۲۱ | پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
 چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

سازندگان لوپتو در میزگرد «وطن امروز»: انیمیشن یک زبان جهانی است

شادی را باید ساخت

انیمیشن حاج قاسم بزودی ساخته می‌شود

مشکل آب داریم. این موضوع خیلی مبنایی‌تر و عمیق‌تر است. انیمیشن تنها یک نمود آن است. انیمیشن محصولی راهبردی است. ضریب نفوذش در مخاطب بسیار گسترده است. کمتر محصولی می‌توان پیدا کرد که اینگونه باشد. زبان انیمیشن زبان بین‌المللی است. شخصیت‌های انیمیشن، انتزاعی و تخمیلی و برگرفته از خلاقیت نویسنده است و نوعی جهان‌شمولی دارد. همه انسان‌ها فراغ از فرهنگ و زبان‌شان، کلاً اکثری‌های کارتون را دوست دارند. شما قیال به آثار غربی را در شرف رنگه کنید؛ ببینید الان در ایران انیمه‌های ژاپنی چقدر طرفدار دارند!

صادقی ماندگاری شخصیت‌های خلق‌شده در انیمیشن را فاکتور دیگری از یک اثر موفق دانست و گفت: دیزنی همین یک ماه پیش ۹۶ سالگی میکی ماوس را جشن گرفت. کدام محتوای فرهنگی‌ای، ماندگاری ۹۶ ساله دارد؟ ما با چه ابزارهای بهتر از انیمیشن می‌توانیم مفاهیم فرهنگی داستانی، ادبی، تاریخی، فرهنگی و دینی خودمان را منتقل کنیم؟ ما چطور می‌توانیم تخت جمشید را به طور کامل تصویرسازی کنیم؟ چطور تمدن ۲۵۰۰ سال پیش ایران را نشان دهیم؟ چطور آینده ایرانی-اسلامی را به تصویر بکشیم؟ در جواب به این سوالات از هر طرف برویم، ختم می‌شود به انیمیشن اما مناسفانه خیلی بی‌توجهی به این حوزه می‌شود و این خیلی عجیب است. دلیلش هم این است که تصمیم‌گیران درگیر روزمرگی شده‌اند.

تهیه‌کننده حوزه انیمیشن تصریح کرد: اگر مرغ و گوشت نباشد، یک نفر یقه مسئول را می‌گیرد اما کودک نمی‌داند و نمی‌تواند یقه مسئول را بگیرد و بگوید به من بی‌توجهی نکن، زیرا اورسالمی ندارد. بزرگ‌ترها چشم به روی کودک‌نسان‌ها فقط دارند به همدیگر توجه می‌کنند. فکر کنید ۴ ماه مرغ نباشد؛ چه اتفاقی می‌افتد؟ حالا توجه کنید ۳ سال انیمیشن ایرانی نداشته باشیم؛ هیچ‌کس کتش هم نمی‌گردد. چون اولویت‌مان نیست و درگیر روزمرگی شده‌ایم. چون نیازش دیده نمی‌شود. صادقی در پاسخ به این پرسش که آیا «لوپتو» برای نمایشگاه‌های آینده نوشت‌افزار آماده می‌شود، گفت: ما برای «لوپتو» محصولات جانبی را آماده کردیم و به صورت محدود عرضه شده است؛ مثل دفترچه، پازل و بوستاک. آن‌شاه‌الله «لوپتو» در نمایشگاه سال آینده نوشت‌افزار خواهد درخشید، ما باید به سمت تولید اسباب‌بازی‌هایی با عنوان «لوپتو» برویم و این فضا را ادامه دهیم. تولید اسباب‌بازی‌ها با یک برند جدید کار آسانی نیست؛ آن‌شاه‌الله هم در آینده‌ای چندتان دور شخصیت «لوپتو» مورد استقبال بچه‌ها قرار بگیرد، برای اکران خارج از کشور مذاکراتی شده است و هنوز هم در حال پیگیری هستیم و بخش بین‌الملل حوزه هنری هم جدید در حال بررسی این موضوع است. در ترکیه هم تلاش داریم در سینماهای این کشور اکران شود. وی ادامه داد: ما باید یک شوخی هم با برخی رسانه‌های داشته باشیم؛ بسیاری از خبرنگاران عزیز که با ما گفت‌وگو داشتند، «لوپتو» را تماشا نکرده بودند! و صرفاً برخی رسانه‌ها منتظر یک خط رسانه‌ای هستند؛ اینکه «لوپتو» به یک برهه‌ای اکران می‌شود و به دلیل داغ بودن سوز به این موضوع می‌پردازند و دیگر تمام می‌شود. رسانه می‌تواند مهم باشد؛ این فیلم ۳ ماه اکران است و یک موج رسانه‌ای هم ایجاد می‌شود. وی نباید شاهد این موضوع باشیم که در طول سال از این رسانه‌ای تمام شود؛ راه‌های باید پیگیر موضوعات از جمله انیمیشن است. در طول سال شود و می‌توان گفت مناسفانه بعضی اوقات رسانه هم درگیر روزمرگی است.

دراماتیک مثل زندگی حاج قاسم

امین‌زاده درباره محاسن و معایب تولید در شهرستان اینطور بیان می‌کند: تولید در شهرستان معایب و محاسن خود را دارد؛ خوبی آن ارزان بودن است و اگر مسوولی به این موضوع توجه کند، می‌تواند به سرعت آن کار را جذب کند و به طور عمده هنرمندان شهرستانی انسان‌های موضوع توقعی هستند؛ ما معایب آن می‌توان به کم بودن امکانات آن اشاره کرد؛ به طور مثال ما در «لوپتو» از جهت صداگذاری و موسیقی دچار مشکل بودیم.

صادقی درباره تولید اثری با موضوع «حاج‌قاسم» در قالب انیمیشن یادآور شد: حاج قاسم یک زندگی به معنای واقعی دراماتیک از دوران کودکی تا لحظه شهادت داشت. در قالب‌های مختلف فیلم، سریال و انیمیشن می‌توان درباره این موضوع کار کرد و هنوز هم بنده درباره این سوزه فکر می‌کنم اما معتقدم نباید تولید محتوا در هر قالبی با احساسات انجام شود، تاکنون به تولید چیزی بار به بنده برای تولید این موضوع پیشنهاد شده است ولی نمی‌توان یک کار دقیق‌ای ساخت چون آدم و مفهوم این سوزه مهم است ولی ما در جلسات سوزه و ایده اگر به یک حرف مشترک برای ساخت اثر کار با موضوع حاج‌قاسم برسیم، حتماً تولید می‌کنیم.

راضی بودند.

کارگردان «لوپتو» درباره شخصیت‌پردازی‌ها یادآور شد: وجهه طنز کار برای‌مان خیلی مهم بود. اصلاً آسایشگاه روانی به خاطر همین وجهه طنز اضافه شد. همان اول هم یک مقدار این هراس وجود داشت که ساخت شخصیت‌هایی که مشکل روانی دارند، دشوار باشد اما به خاطر پتانسیل خوب شخصیت‌پردازی‌های این سبک برای سوار کردن بار طنز روی آنها، این انتخاب را داشتیم و به نظر انتخاب خوبی هم بوده و با استقبال بینندگان مواجه شده است. شاید اگر آدم‌های عادی بودند، اینگونه درمی‌آمد و ویژگی خاص این کاراکترها تأثیر خاصی روی طنز انیمیشن داشت.

عسکری در پاسخ به اینکه چگونه برای این انیمیشن به شعار «شادی ساختنی است» رسیدند، گفت: این شعار ابتکار بچه‌های تیم تبلیغات و پخش بود. شعار خوبی بود و با محتوای فیلم ارتباط داشت. شعار اولی «جشن اسباب‌بازی‌های ایرانی» بود اما با عوض شدن شرایط و تعویق اکران، شعار عوض شد و بحث محتوایی و امید دهن هم در شعار جدید مدنظر قرار گرفت.

تهیه‌کننده «لوپتو» ادامه داد: در برهه‌های برنامه‌ریزی‌های کمپین فیلم به کلی نسبت به شرایط عوض شد؛ به این علت که چندتا اتفاق مهم افتاد. اینترنت مشکل و شما بانش تغییر کرد؛ کلاً در دورهای قطع بود و بخش زیادی از کمپین تبلیغاتی فیلم‌مان که در فضای مجازی اتفاق می‌افتاد، بلا تکلیف ماند. حتی شعار تبلیغاتی‌مان هم عوض شد و شیوه‌های تبلیغاتی و دعوت مردم هم دوباره از اول برنامه‌ریزی شد و همه اینها منجر از فضای روز بود. صادقی درباره تغییر نام فیلم در اواسط فرآیند تولید گفت: همان زمانی که روی طرح این انیمیشن کار می‌کردیم، یک اسم باید براش انتخاب می‌کردیم. موقتاً اسم «من و فرشته» انتخاب شد و پروانه ساخت را هم با همین نام گرفتیم اما از همان روز اول همه مطمئن بودیم که اسم عوض می‌شود.

سال ۹۵ پروانه ساخت گرفتیم و تولید را شروع کردیم. سال ۹۶ هم با حوزه هنری وارد همکاری شدیم. سال ۹۷ بود که ما به اسم «لوپتو» رسیدیم و اواخر تولید بود که این اسم قطعی شد.

فرشاد امین‌زاده، نویسنده فیلمنامه «لوپتو» با تأکید بر عدم حضور انیمیشن ایران در جایگاه واقعی‌اش گفت: مسئولان نمی‌دانند که حوزه انیمیشن چه گوهر گرانبهایی است و از سر همین ندانستن سرفاش نمی‌آید و زبان می‌بینند. وقتی انیمیشن می‌سازي، در حقیقت کلامی تولید می‌کنی که قابلیت صادرات دارد ولی حتی یک گرم آن صادر نمی‌شود. این صرفه اقتصادی جدا از بخش فرهنگی است و اگر تنها آن سرمایه‌های که برمی‌گردد مدنظر مسوولان باشد، ارتقای خوبی را در عرصه انیمیشن خواهیم دید. محمدحسین صادقی راجع به تصمیماتی که «لوپتو» برای حضور در جشنواره‌های داخلی داشته، گفت: سال ۹۸ پروژه به پایان رسید و فیلم ما آماده بود. همان موقع فرم جشنواره فجر را پر کردیم. جشنواره فجر پروتکل‌هایی برای حضور انیمیشن‌ها دارد و تنها در صورتی جشنواره پذیرای فیلم‌های انیمیشن خواهد بود که بیش از یک اثر آماده و متقاضی باشد. سال ۹۸ فقط ما متقاضی بودیم. سال ۹۹ «پسر دلفینی» تنها فیلم انیمیشن متقاضی فجر بود. در فجر ۱۲۰۰ هیچ پویانمایی‌ای تقاضای حضور در جشنواره را نداشت. امسال هم «بیعی» و «مسافری از دایتیا» هستند.

چندان نظراتی انجام نمی‌شود و آنها با چند کلیک ساده به هر گونه محتوایی می‌توانند دسترسی داشته باشند؛ کنترل چندانی وجود ندارد و کپی‌رایت خیلی موعود ندارد. تولیدات حوزه کودک انگشت‌شمار است. حالا اگر در همین بیندازیم روی پویانمایی خیلی عمیق‌تر این موضوع وارد کرد می‌کنیم.

وی همچنین گفت: یک مثال می‌زنم. مثلاً منابع آب؛ سرمایه‌گذاری ۲۰ سال گذشته به سمتی بوده که بزرگ‌ترین صنایع فولاد ما در مناطقی بوده که

اکران بود. قرار بود نوروز ۹۹ اکران شود که مناسفانه کرونا پیش آمد و شیوع گسترده‌اش باعث تعطیلی سینماها شد. به همین خاطر اکران «لوپتو» چندین بار به تعویق افتاد. ابتدای امسال بود که در جلساتی که با حوزه هنری داشتیم به این نتیجه رسیدیم که اسنل از تاریخ ۱۴ مهر که مصادف با پایان سفر بود، اکران را شروع کنیم. «پسر دلفینی» سال ۹۹ تولیدش تمام شد. البته دبیر تر از ما تولید را شروع کرده بودند و به همین دلیل بیش از یک سال پس از «لوپتو» تولیدش تمام شد. آنها هم می‌خواستند اکران کنند و در پی‌وچ تصمیم‌گیری بین تهیه‌کننده و پخش، تصمیم بر اکران «پسر دلفینی» در شهریور شد. از زمانی که اکران آنها شروع شد، تاریخ شروع اکران «لوپتو» هم مشخص بود. اینطور نبود که ما بگوییم حالا که «پسر دلفینی» خوب فروخته، ما هم بایدیم و اکران کنیم. از قبل تاریخ آغاز نمایش معلوم بود، البته اینکه پسر دلفینی ۱۷ و نیم میلیارد تومان فروش و اواسط اکرانش از استقبال خوبی برخوردار شد هم خیلی ما را امیدوار کرد. پس از آن اتفاقاتی افتاد و تنش‌هایی به وجود آمد؛ در نتیجه ما هم اکران‌مان عقب افتاد و زمان آغاز اکران از ۱۴ مهر به ۱۱ آبان تغییر کرد.

وی ادامه داد: ما در این بحث که می‌خواهیم اکران کنیم، از همان ابتدای سال تصمیم جدی داشتیم. این مسال که شروع شد، خیلی راجع به این موضوع صحبت کردیم که چه کنیم و چه تصمیمی بگیریم. چند ساله وجود داشت؛ مثلاً اینکه اصلاً در این شرایط مخاطبی هست که برای فیلم کودک به سینما برود؟ آیا اصطلاحاً سر فیلم برده نمی‌شود؟ نظرات متفاوت بود و تصمیم‌گیری راحت نبود. من خودم هم با بچه‌های پخش چندین بار صحبت کردم و این تصمیم گرفته شد که اگر می‌توانیم، برای حال جامعه و فضای کودک و نوجوان کاری کنیم و فضا را بهبود بدهیم چون این مسائل و اعتراضات و نا‌ارامی‌ها خیلی ارتباطی به کودکان ندارد و آنها نباید تحت‌الشعاع این موضوع باشند.

اتفاقات، از دنیای کودکانه خود دور شوند. صادقی درباره پیامی که اکران در چنین شرایطی می‌تواند داشته باشد، گفت: پیام اکران در این زمان یعنی ما تمام تلاش‌مان را برای بهبود حال بچه‌ها کردیم و امیدواریم اتفاقات خوبی در ادامه بیفتد. اکران ما نزدیک جام جهانی هم بود و این اتفاق بزرگ رسانه‌ای می‌توانست بر امور فرهنگی هم سایه بیندازد و در نتیجه همه چیز تحت‌الشعاع این رویداد قرار گیرد. تا چه زمانی برای اکران صبر کنیم؟ صبر

کنیم تا نوروز؟ این سوالات مطرح بود و در نهایت تصمیم بر این شد که اکران کنیم.

عروسکی ساختنی و دست‌ساز

عسکری درباره لفظ لوپتو و معنا و مفهوم آن گفت: اگر اشتباه نکنم ریشه لوپتو از لغت می‌آید. در بعضی استان‌های دیگر هم این لفظ مصطلح هست. غیر کرمان حتی در برخی استان‌های شمالی هم به این عروسک‌ها می‌گویند لوپتو. سیستان و بلوچستان به همین‌طور. البته نمی‌دانم چقدر این لفظ در بین آنها فراگیر است. در خود کرمان هم شاید نسل جدید خیلی درباره این عروسک چیزی نداند. شاید با این اسم برای این انیمیشن، عروسک لوپتو هم احیا شود.

صادقی نکته‌ای درباره این عروسک اضافه کرد و گفت: عروسک لوپتو مهم‌ترین ویژگی‌اش این است که ساختنی و دست‌ساز است. به عنوان مثال در قدیم کسی لوپتو نمی‌فروخت و خود مادرها بودند که با وسایل داخل خانه، پارچه اضافی، نخ و کماوا این عروسک را می‌ساختند تا بچه‌ها بازی کنند و لذت ببرند. لوپتو اسباب‌بازی‌ای با شکل ثابت نبوده و هر کسی خلاقیتش بیشتر بوده، لوپتوی قشنگ‌تر و بازمه‌تری می‌ساخته است. به عبارتی می‌توان گفت این عروسک تولید داخل و ساختنی بوده است و خودشان آن را می‌ساختند. به خاطر همین ویژگی عروسک، آقای عسکری پیشنهاد دادند که اسم «لوپتو» نام این انیمیشن باشد.

صادقی همچنین درباره بازخوردهایی که از مخاطبان در استان کرمان و خارج از این استان گرفتند، گفت: مهم‌ترین بازخورد در کرمان این بود که مردم فهمیدند چقدر حوزه تولید انیمیشن شهرستان پیشرفت داشته است. بازخورد دیگر مخاطبان هم به طور کلی خیلی خوب بود. افسرد زیادی تماس گرفتند و پیام دادند. من حتی می‌رفتم و کلمنت‌های سینماتیک‌تر را می‌خواندم و همه مثبت بودند و مخاطبان بویژه کودکان از فیلم

